

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 46/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 27. apríla 2001 predbežne prerokoval podnet R. S., bytom P. N. V., ktorým namieta porušenie svojho práva na prácu podľa čl. 36 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 20/01, a takto

r o z h o d o l :

Podnet R. S. **o d m i e t a** pre nedostatok príslušnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 11. apríla 2001 doručené podanie R. S, bytom P. N. V. (ďalej len „podnecovateľka“), nazvané „Preskúmanie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR – porušovanie ľudských práv,“ ktorým namietala porušenie jej práva na prácu podľa čl. 36 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 20/01. Tvrdí, že Najvyšší súd Slovenskej republiky riadne nepreskúmal jej dovolanie zo dňa 25. mája 2000 a bezdôvodne ho odmietol. Vo svojom podaní podrobne opisuje priebeh jej pracovnoprávneho sporu. Pripojila k nemu viacero súdnych rozhodnutí. Ústavný súd

podanie vyhodnotil ako podnet, ktorý nemá zákonom predpísané náležitosti. Jeho vyhodnotenie ako iného typu podania by znamenalo, že by nespĺňalo ešte viac zákonom predpísaných náležitostí. Ani v prípade úpravy podania podľa požiadaviek § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) by ho ústavný súd nemohol prijať na ďalšie konanie, lebo nie je daná jeho príslušnosť.

Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 21/96 vyslovil: „Ústavný súd Slovenskej republiky nemá právomoc na preskúmanie výrokovej časti a odôvodnenia rozhodnutí všeobecných súdov. Nemá teda ani oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav, a aké právne závery zo zistenia skutkového stavu všeobecný súd vyvodil.“ Ústavný súd teda nemá právomoc skúmať správnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 20/01 ani predchádzajúcich súdnych rozhodnutí v pracovnoprávnom spore podnecovateľky.

Právu na prácu podnecovateľky už poskytli súdnu ochranu všeobecné súdy. Preto ústavný súd už nie je príslušný zaoberať sa touto otázkou.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.